Miłość w Królestwie Bożym

Jedną z podstawowych wartości, jedną z rzeczy w górze, które określają Królestwo Boże, jest miłość. (Bóg jest miłością. 1 Jana 4:8; Na koniec, bracia, miejcie się dobrze; bądźcie doskonali, pokrzepiajcie się, bądźcie jednomyślni, żyjcie w pokoju, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami. 2 Koryntian 13:11)

Wielu z nas nie rozumie, że bez „miłości z góry" nie dojdziemy do celu, jakim jest zamieszkanie razem z Bogiem.

Pismo mówi nam, że nie wejdziemy do Królestwa miłości, jeśli nie umiłujemy całym sercem Boga, który jest miłością, i jeśli sami nie będziemy pragnąć tej cechy charakteru. (Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. 1 Jana 4:8)

Miłość jest spoiwem, które łączy ze sobą wszystkich obywateli Królestwa Bożego. (A na to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. Kolosan 3:14)

Aby dorosnąć do tej miary, musimy przyswoić sobie prawo miłości, które panuje na obszarze Królestwa. (Miłość nie szuka swego… 1 Koryntian 13:5)

Miłość jest bezinteresowna, nie szuka własnego pożytku, lecz pożytku innych. Miłość z góry nie pojawia się w naszym sercu przypadkiem, lecz jest owocem Ducha Świętego, jeśli przestrzegamy nauki Chrystusa. (A to jest miłość, abyśmy postępowali według jego przykazań. To jest przykazanie, jak słyszeliście od początku, abyście w nim postępowali. 2 Jana 1:6)

Kto przejdzie przez szkołę uczniów Chrystusa, ten w końcu osiągnie miłość z góry. (A celem przykazania jest miłość. 1 Tymoteusza 1:5)

Między miłością, która przychodzi z góry, a miłością naturalną jest odległość jak od nieba do ziemi. Miłość z góry jest cierpliwa, jest dobrotliwa, nie zazdrości, nie przechwala się, nie nadyma się pychą, nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie myśli nic złego, nie raduje się z niesprawiedliwości, ale raduje się z prawdy; wszystko zakrywa, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko znosi. Miłość nigdy nie ustaje. (1 Koryntian 13:4-8)

Abyśmy mogli uczyć się tej doskonałej miłości i jej doświadczać, Bóg umieszcza nas w swojej rodzinie, w Kościele, czyli innymi słowy w Ciele Chrystusa. (Ale teraz Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich, jak chciał. 1 Koryntian 12:18)

Kościół jest szkołą Pana, który z czułością się o nas troszczy. (Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści swego ciała, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Pan kościół. Efezjan 5:29)

Ciało Chrystusa, którym jest Kościół, jest częścią Bożego planu doskonalenia świętych. To miejsce, w którym uczymy się miłości z góry i ją praktykujemy, gdzie niemowlęta, dzieci i młodzi uczą się od starszych przyodziewać się w cierpliwość, w dobroć… postępować w

świętości, uczą się przebaczać, kochać, czyli innymi słowy uczą się dążyć do rzeczy w górze, do tego, co duchowe. (…dla doskonalenia świętych… dla budowania ciała Chrystusa. Efezjan 4:12)

Tutaj uczymy się żyć w sprawiedliwości, w pokoju, szukać pożytku innych i nie żyć już dla samych siebie. (A każdemu dany jest przejaw Ducha dla wspólnego pożytku. 1 Koryntian 12:7; Nikt bowiem z nas dla siebie nie żyje. Rzymian 14:7; Niech nikt nie szuka własnego pożytku, ale każdy cudzego. 1 Koryntian 10:24)

Uczymy się być ze sobą ściśle związani i nosić nawzajem swoje ciężary. (Z niego całe ciało harmonijnie złożone i zespolone we wszystkich stawach, dzięki działaniu każdego członka, stosownie do jego miary, przyczynia sobie wzrostu dla budowania samego siebie w miłości. Efezjan 4:16; Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełniajcie prawo Chrystusa. Galacjan 6:2)

W Kościele uczymy się kochać także tych, którzy są poza nim, nawet tych, którzy wyrządzą nam zło. Gdy stykamy się z ludźmi spoza Królestwa miłości, musimy iść za przykładem Pana: miłować naszych nieprzyjaciół, błogosławić tym, którzy nas przeklinają, dobrze czynić tym, którzy nas nienawidzą, bo jesteśmy synami naszego Ojca, który jest w niebie. (Mateusza 5:44)

Tę miłość, która nigdy nie przyszła do głowy naturalnemu człowiekowi, można zdobyć tylko wtedy, gdy przechodzimy przez szkołę, w której wykłada się naukę Chrystusa. Inaczej, choćbyśmy nie wiem jak się męczyli, żeby ją osiągnąć, nic z tego nie będzie.

U Niego jest przepis na miłość i kto go przestrzega, ten ją zdobędzie. (A to jest miłość, abyśmy postępowali według jego przykazań. To jest przykazanie, jak słyszeliście od początku, abyście w nim postępowali. 2 Jana 1:6; A celem przykazania jest miłość. 1 Tymoteusza 1:5)

Dojdziemy do tego, że będziemy kochać bliźnich, jeśli nauczymy się zachowywać Słowo Chrystusa. (Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy Boga miłujemy i przestrzegamy jego przykazań. 1 Jana 5:2, 3; Ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. Mateusza 28:20)

Miłość zostanie rozlana w naszych sercach w takiej mierze, w jakiej za natchnieniem Ducha Świętego przyjmujemy i zachowujemy naukę Pana Jezusa. (…miłość Boga jest rozlana w naszych sercach przez Ducha Świętego, który został nam dany. Rzymian 5:5)

Aby lepiej to zrozumieć, przyjrzyjmy się sytuacji, w której każdy z nas może się kiedyś znaleźć. Załóżmy, że przy podziale spadku – może to być działka, dom… – brat żąda, żebyśmy oddali mu także część tego, co przypada nam.

Jeśli należymy do świata, to aby mu odmówić, mamy pod ręką rozwiązania, jakie podsuwa świat. Może to być sprzeciw słowami, gniew albo droga sądowa… Jeśli jednak jesteśmy obywatelami Królestwa, musimy zająć inne stanowisko i postąpić wobec niego według rozwiązań, jakie daje prawo Królestwa. Od tych, którzy należą do Królestwa, wymaga się, by żyli w pokoju ze wszystkimi ludźmi, byli cierpliwi i pełni dobroci. (Dążcie do pokoju ze wszystkimi… Hebrajczyków 12:14)

Pierwsze, co musimy zrobić, to – na ile to od nas zależy – nie dawać drugiemu okazji do grzechu i zrobić wszystko, co w naszej mocy, żeby nie pobudzić go do gniewu ani niepokoju. Do tego służą nam przykazania, które prowadzą do pokoju. (Błogosławieni czyniący pokój, ponieważ oni będą nazwani synami Bożymi. Mateusza 5:9; Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, *ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju.* Rzymian 12:18)

Aby pozostać w pokoju Chrystusa, nie możemy się sprzeciwiać temu, kto chce nam siłą zabrać to, co do nas należy. (Nie sprzeciwiajcie się złemu. Mateusza 5:39; …temu, kto zabiera ci płaszcz, i szaty nie odmawiaj. Łukasza 6:29)

Potem musimy zrobić jeszcze coś, co dla człowieka ze świata jest szaleństwem. Aby zgarnąć mu na głowę rozżarzone węgle, musimy być gotowi oddać mu także „płaszcz", a nie tylko to, co chce nam zabrać. (Temu, kto chce się z tobą procesować i wziąć twoją szatę, zostaw i płaszcz. Mateusza 5:40)

Ta nauka, która każe nam oddać jeszcze więcej, nie wypływa z ludzkiej logiki, lecz przychodzi z góry. (Jeśli więc twój nieprzyjaciel jest głodny, nakarm go. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj. Rzymian 12:20, 21)

Jeśli zechce zabrać nam część działki, która nam się należy, pokażmy mu, że jesteśmy gotowi dać mu więcej, niż chce nam zabrać. (A jeśli ktoś cię przymusza, żebyś szedł z nim jedną milę, idź z nim i dwie. Mateusza 5:41)

Ta postawa gotowości, by dać więcej, gdy ktoś coś nam odbiera siłą, nie leży w ludzkiej naturze; nie bierze się sama z siebie, lecz rodzi się wyłącznie z przestrzegania praw Królestwa z góry. Zachowywanie przykazań Chrystusa doprowadzi nas do doskonałej miłości, która usuwa lęk i daje nam pełną ufność w dniu sądu. (A to jest miłość, abyśmy postępowali według jego przykazań. 2 Jana 1:6; W tym miłość z nami jest doskonała, abyśmy mieli ufność w dniu sądu. 1 Jana 4:18)

Źródło: *Miłość w Królestwie Bożym* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/milosc-w-krolestwie-bozym